

[Sundhedsministeren]

Det er min opfattelse, at udviklingen følges nøje både fra lokale og centrale myndigheders side, samt at der er sat en opbygningsfase i gang, siden stigningen har fundet sted i antallet af skizofrene drabsmænd. Jeg finder derfor ikke, der er grundlag for centrale initiativer. Men jeg vil gerne fremme den opfølgning, der nu er i gang, og medvirke til, at resultaterne af tema-planrunden i de kommende år opsamles og vurderes særlig med opmærksomheden rettet mod psykiatriens kernegruppe, de sindslidende.

Spm. nr. S 100

Til miljøministeren (26/10 90) af:

Løvig Simonsen (S):

»Vedtægelsen af den nye skovlov understregede vigtigheden af en flersidig brug af skove, og vil ministeren i den forbindelse oplyse, hvilke initiativer ministeren vil tage for at sikre en større grad af offentlighed i forbindelse med den driftsplanproces, der for 15-årige perioder er med til at sætte ganske snævre grænser for driften af de offentligt ejede skove, der i dag har et samlet areal på 169.773 ha?«

Begrundelse

Det er ikke ubetydelige arealer, der administreres af Skov- og Naturstyrelsen, og det er vel sagtens de arealer, som for mange danskere er naturen. Derfor bør processen vedrørende driften af arealerne være åben. En øget offentlig deltagelse i planlægningen kan fremmes, dersom Skov- og Naturstyrelsen gennem et skriftligt oplæg fremlægger overordnede synspunkter på, hvad man vil gøre med arealerne på de enkelte distrikter. Et oplæg af den karakter vil også have pædagogisk betydning ved at fortælle de interesserede om skovens dynamik og de heraf afledte indgreb set ud fra et skovdyrkingsteknisk synspunkt. Endelig bør oplægget beskrive planlægningsforløbet, herunder oplysninger om, hvorledes eventuelle bidrag vil blive behandlet.

Selve driftsplanprocessen er i dag relativt lukket, idet man kun indbyder ganske få foreninger til de møder, der går forud for starten af driftsplanproceduren. Typisk indbydes Danmarks Naturfredningsforening, Ornitologisk Forening, Friluftsrådet og repræsentanter for amtet.

Skal der være tale om flersidig brug af skove, må også andre uorganiserede brugergrupper have lov til at ytre sig, f.eks. ved, at skovdistrikterne gennem annoncering opfordrer interesserede til at indsende bidrag til driftsplanprocessen.

Svar (5/11 90):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Siden vedtagelsen af den nye skovlov er der taget flere initiativer for at inddrage offentligheden i driftsplanlægningen. Driftsplanprocessen er ændret, og der arbejdes netop nu med, hvordan der kan udarbejdes en populær udgave af driftsplanen til ikkeeksperter.

Driftsplanlægningen for Miljøministeriets arealer foregår i dag i et nært samarbejde mellem Skov- og Naturstyrelsen, Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet og amterne.

Driftsplanprocessen for det enkelte distrikt starter med, at de nævnte organisationer indkaldes til et indledende møde på det pågældende distrikt. Her bliver der redegjort for det arbejde, der ligger foran, forløbet i arbejdet, generelle politikker på forskellige områder, og hvilke specielle problemområder der kan forudses med den konkrete plan. Herefter har de eksterne samarbejdspartnere typisk op til 1½ år til at fremkomme med input til planlægningen.

Driftsplanprocessen afsluttes med et møde med samarbejdspartnere, hvor resultatet af de konkrete afvejninger fremlægges og diskuteres.

Den valgte form for offentlighedsinddragelse gennem brug af de store interesseorganisationer, Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet, samt amtskommunerne som de regionale planlægningsmyndigheder har både faglige og koordineringsmæssige begrundelser.

På det koordineringsmæssige niveau er det ønsket, at f.eks. Friluftsrådet skal medvirke til at koordinere de ofte indbyrdes modstridende interesser fra rådets underorganisationer. Denne koordinering bidrager Skov- og Naturstyrelsen gerne til. De nævnte organisationer skønnes at dække det brede spektrum af interesser, der er knyttet til Miljøministeriets arealer.

Selve driftsplanen for et distrikt er et detaljeret styringsredskab for arealforvaltningen og er ikke egnet til en bredere formidling til offentligheden.